

bocanje

GLASILO HRVATSKOG BOĆARSKOG SAVEZA

ISSN 1334-8256

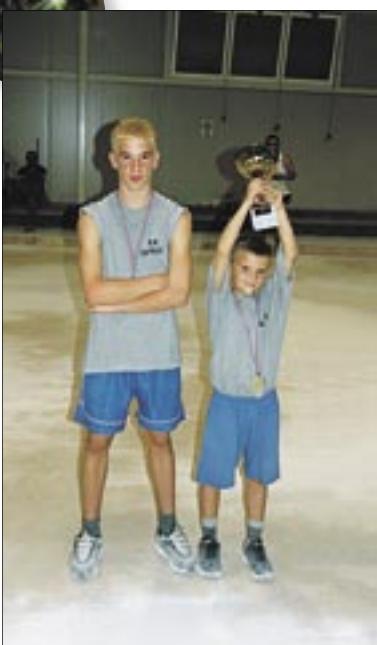
godina 4 • broj 7 • lipanj 2004.

Tko na čelu FIB-e

Uvodnik

Nakladnik
Hrvatski boćarski savez

Za nakladnika
Nediljko Rojnica

Urednica
Leo Miler

Uredništvo
Mario M. Litre, Vesna Mužička

Design
i grafički urednik
Dragutin Habazin

Priprema
Priprema tiskovne forme
Vjesnik d. d.

Tisak
INTER NOS
Trg I. Kukuljevića 6, Zagreb

Naklada
1000 primjeraka

Godišnja skupština našeg Saveza održana 20. prosinca 2003. godine donijela je odluku o promjeni sustava natjecanja za lige u 2005. godini. Tako ćemo od sljedeće godine imati dvije Prve lige, četiri Druge i osam Trećih liga. Sa ovim i drugim zaključcima možete se detaljnije upoznati u ovom broju našeg Glasila.

U uobičajenom Razgovoru ovoga puta smo predstavili glavnog tajnika Svjetske boćarske federacije (F.I.B.) Aleksandra Anzura. Iz njegovog predstavljanja je vidljivo da gospodin Anzur ima još puno planova koji su vezani za boćanje, a nije isključeno da uskoro postane i predsjednik Svjetske boćarske federacije. Moramo naglasiti da zahvaljujući upravo gospodinu Anzuru smo došli i do podataka na odgovore iz pitanja koja nam dolaze svakodnevno u vašim pismima.

Nastavili smo kao i ranije obilaziti Županijske boćarske saveze i ovoga je puta u našem Glasilu je predstavljeno boćanje u Županiji šibensko-kninskoj. Tamo danas djeluje 13 klubova sa ukupno 170 igrača. Poštovani čitatelji, mi smo se nadali da će ovo naše Glasilo izaći najkasnije krajem svibnja, ali zbog tehničkih problema, odnosno promjene urednika i prometne nesreće koju je doživjela hrvatska ženska selekcija na povratku s natjecanja u Francuskoj u kojoj su igračice, na svu sreću ostale bez trajnih posljedica, međutim s igračima je nastradao i Mario Milanović-Litre, glavni tajnik Hrvatskog boćarskog saveza, čovjek koji se najviše brine o redovitom izlaženju Glasila našeg Saveza, pa broj dobivate tek sada.

No, zbog ovog kašnjenja dobili smo priliku da u ovom broju objavimo i rezultate Kupa europskih prvaka, u kojem su gotovo vječno talijansku dominaciju prekinuli Francuzi, odnosno njihov klub C.R.O. Lyon.

Uredništvo

Aleksandar Anzur – glavni tajnik F.I.B.-e

Kandidirat ću se za predsjednika Svjetske boćarske federacije

Piše: Leo MILER

Aleksandar Anzur, današnji glavni tajnik Svjetske boćarske organizacije, skraćeno F.I.B., bavi se boćanjem od rane mladosti, a mladenačka ga ljubav prema ovom sportu nije napustila do danas. Rođen 2. ožujka 1946. godine u Jurišićima, općina Pazin, u kontakt s boćanjem prvi puta dolazi početkom šezdesetih godina u Cerovljku kraj Pazina gdje pohađa osnovnu školu. Počeo je s drvenim boćama, pa cvekarama, zatim sintetičkim, pa napokon i metalnim boćama i postiže solidne rezultate. No, još vrlo mlad, 1981. godine posvećuje se organizaciji, što je oduvijek volio i što ga je jako zanimalo. Tako se posvetio organiziranju turnira, te saveza po gradovima, općinama i regijama. Takva ga je aktivnost, malo po malo, doveđa do današnjeg tajničkog mesta u F.I.B.-i.

- Polaskom u Srednju tehničku školu u Puli 1960. godine uključio sam se u sport. Nastavio sam i kasnije kada sam se zaposlio u Ušjaniku, sve do 1970. godine. Boćanje nije jedini sport u kome sam se oprobao. Zahvaljujući jednoj okolnosti, što sam bio cimer Ivanu Šverku, višestrukom prvaku Istre u stolnom tenisu, silom prilika postao sam mu sparing partner. To je rezultiralo time da su i moji rezultati u stolnom tenisu bili sve bolji pa sam se nekoliko puta plasirao na seniorsko prvenstvo Istre.

• *Jeste li se bavili još kojim sportom?*

- U to vrijeme bavio sam se kraće i nogometom, čak sam bio i registriran za NK Staklar u Puli, ali to je sve bilo amaterski.

• *Kako je konačan izbor pao na boćanje?*

- Od malih nogu bio sam vezan za rodni kraj, Cerovlje i okolicu gdje su se puno igrale boće i kao po pravilu oko igrališta je uvijek falio jedan kada su stariji igrali, onda sam često

‘popunjavao’ broj. Tako je počelo. Ozbiljnije je krenulo u Puli koja je, uz Rijeku, tih šezdesetih godina jedina imala boćarsku dvoranu i tu sam se upoznao s kvalitetnim boćanjem. Tamo sam stvarno počeo igrati. Inače, u boćanje me privukla i činjenica da je to kao sport najbliži svim uzrastima i svim profesijama. Drugo, igralište za boćanje nije neki veliki problem, lako se do njega dode i lako se napravi. Par lopata i malo dobre volje... Nešto malo veći problem su rekviziti, boće koje su bile skupe, ali i to se rješavalo. Osim toga, to je sport bez fizičkog kontakta igrača. A posebno, uzeti nekom punat, približiti boću bliže od protivničke po zemlji ili izbiti po zraku, to su gušti koji vam se uvuku ispod kože

Organizator od mlađih dana

• *Kakve ste rezultate postizali?*

- Kasnije, u osamdesetima, sudjelovalo sam na raznim prvenstvima nižih rangova, a prvi put sam na Prvenstvu Hrvatske sudjelovao 1986. godine, to je bilo pojedinačno seniorsko prvenstvo u Poreču. Izbacio me otac našeg velikog igrača Dinka Beakovića, po kojni Jakov Beaković. Nakon toga sam više puta igrao na regionalnim i državnim natjecanjima bez nekih značajnijih rezultata. Najbolji rezultat bio mi je 3. mjesto u paru, 1980. godine, s Frankom Zlokovićem, današnjim trenerom Istre iz Poreča. Bilo je to u Splitu, i s tim smo se rezultatom plasirali na državno prvenstvo u Labin. Više puta nastupao sam za Boćarski klub Pazinku u kvalifikacijama za Prvu ligu u momčadskom dijelu i u nekoliko navrata uspijevali smo ući u prvu ligu.

Organizacijom se u boćanju bavite od mlađih dana...

- Počeo sam se baviti organizacijom malih turnira još u Cervolju, pa

Aleksandar Anzur; prvi slijeva, uvijek nazočan s reprezentacijom

Počeo sam se baviti organizacijom malih turnira još u Cervolju, pa sam kasnije počeo organizirati općinska natjecanja, zatim ona na regionalnom, pa na državnom nivou. Na kraju i međunarodna natjecanja i to su u pravilu bili veliki organizacijski izazovi.

Razgovor

sam kasnije počeo organizirati općinska natjecanja, zatim ona na regionalnom, pa na državnom nivou. Na kraju i međunarodna natjecanja i to su u pravilu bili veliki organizacijski izazovi. Svaka takva organizacija je mozaik sastavljen od bezbroj malih kamenčića i detalja koji svi moraju štimati, a sve je završavalo sjajnim druženjem uz boćanje i to je također jedan od razloga koji su me godinama zadržali u ovom sportu.

• *Kako je započela vaša funkcionerska karijera?*

- Od 1976. godine obnašam funkcije u Hrvatskom boćarskom savezu, a 1981. godine su me u Boćarskom savezu tadašnje Jugoslavije postavili na izborničko mjesto reprezentacije i izbornik sam bio sve do 1990. godine. Bilo je to razdoblje u kojem je bilo puno putovanja, kilometara, problema s opremom, s izborom igrača, pripremama. Mnogo puta govorili smo 'idemo još ovaj put...', u zbilja teškim uvjetima i besparici. Trebalо je i dobro 'driblatи' između igrača iz Slovenije, Hrvatske i Crne Gore, uvijek voditi računa o nekakvoj ravnopravnosti... a kad bi došla medalja, sve te muke bi se zaboravile i opet bismo s optimizmom kretali iz početka.

• *Postoji li neka medalja ili pobjeda koju vrijedi istaknuti?*

- Kad smo pobijedili Talijane na Svjetskom prvenstvu 1982. u Grenobleu, prvi puta u povijesti, to je bio najveći trijumf! A nakon osamostaljenja Hrvatske, kad sam 1993. godine vodio reprezentaciju u Saluzzu, došla je prva zlatna medalja za Hrvatsku, osvojio ju je Dinko Beaković. Pa onda zlato u Zagrebu 1994., pa organizacija Svjetskog prvenstva u Rijeci 1997. godine, dva zlata 1998. godine...

Uspon u F.I.B.-i

• *Je li vas HBS tijekom svih tih godina podržavao?*

- Mogu reći da me HBS uvijek 'izvlačio van' kad su oni ugurali kola u glib! 1992. godine Hrvatska nije ništa osvojila, pa su zvali Anzura i 1993. i 1994. godina bile su prepune zlata. Godine 1996. opet je zavladala kriza, pa su me postavili za predsjednika od 1997. do 2001. godine kada je osvojeno 26 medalja, od čega 7 zlatnih! Sada je opet suša...

• *S obzirom da boćanje, po nekim uobičajenim podjelama, ne spada*

Aleksandar Anzur

među takozvane 'velike' sportove i da je u stalnim financijskim problemima, očito je da u boćanje niste ušli zbog novaca koji se, eventualno, mogu na neki način zaraditi u nekim drugim sportovima... Što radite izvan boćanja?

- Već petnaest godina sam na 'Istarskom ipsislonu', odnosno na Tunelu Učka kao inženjer prometa. Sad sam trenutačno direktor na 'Istarskom ipsislonu', ovo što je francuska koncesija, za ceste koje su u funkciji, znači od Rijeke do Pazina i dolje do Vodnjan-a, dio pravca prema Poreču. Gradi se još 40-50 kilometara novih cesta.

• *Kako uspjevate obnašati visoke funkcije i biti u boćanju uz tako zahijevno radno mjesto?*

- Tu sam uvijek razapet. Potrošim dio godišnjeg odmora za odlaske na natjecanja.

• *To Vas nije nikad obeshrabrilo, potaklo na razmišljanje u stilu: 'čemu sve to'?*

- Mislim da je presudna bila 1978. godina. Te sam godine odlučio otici na godišnji odmor u Tunis u vremenu kad se tamo organiziralo Svjetsko prvenstvo u boćanju. Tamo sam video najbolje svjetske boćare, video sam kakvi su tereni, kako se to igra i od te godine, uz podršku ondašnjih voditelja, tada su to bili Mario Ružić i Miloš Šepić, sve se počelo mijenjati. Oni su uveli promjenu sustava igranja u Hrvatskoj, uveli su grube terene... A finansijski, kažem, to je uvijek bilo snalaženje. Drugi sportovi uvijek

su nosili više, moralo se 'prositi' po poduzećima, teško je bilo s hranom, prijevozom.

• *Vaše se funkcije u boćanju već dugo protežu izvan zemlje, kada ste dobili prvu funkciju u F.I.B.-i?*

- Bilo je to 1984. godine kada sam na Kongresu u Splitu izabran u sportsku komisiju Svjetske boćarske federacije gdje sam bio do 1997. godine. Ali, 1989. godine izabran sam i u Izvršni odbor F.I.B.-e, pa sam i u tom tijelu bio do 2001. godine. Napokon, 2001. godine sam na Kongresu u Kranju imenovan za Glavnog tajnika Svjetske boćarske federacije što je bila kruna tog rada. Danas sam jedan od četvorice najstarijih u F.I.B.-i, ali među njima sam – najmlađi! Predsjednik i dva dopredsjednika stariji su od mene.

Četiri vrste boćanja

• *F.I.B. je, dakle, Svjetska boćarska federacija, ali ne i jedina federacija koja se bavi ovim i sličnim sportovima. Možete li nam to približiti?*

- U Hrvatskoj se boća po pravilima F.I.B.-a, to je organizacija koja ima ukupno 45 članica. Mi smo, mislim na F.I.B., učlanjeni u Svjetsku boćarsku konfederaciju C.M.S.B. (Confederation Mondiale des Sports de Boules) gdje su još tri druge međunarodne federacije. Te četiri federacije objedinjuju različite vrste boćanja, koje se jako razlikuju jedne od drugih po vrsti boća, načinu igranja i vrsti terena.

• *Koje su, osim F.I.B.-a, preostale tri federacije koje čine C.M.S.B.?*

- Francuska vrsta boćanja zove se Petanque, igra se malim boćama promjera oko 7 centimetara, teške su 80 dkg i pune su. Gotovo da su u prtlježniku svakog automobila u Francuskoj. Petanque se igra na raznim vrstama terena, u parkovima, po kamenčićima, gdje god se stigne. Treća vrsta je tradicionalno talijanska, raffa (federacija joj se zove CBI), igra se na finom, finom pijesku. I četvrta vrsta boćanja koju okuplja federacija pod imenom 'World Bowls' je ona koja se igra u Australiji, Kanadi, Americi, Engleskoj... igra se na nogometnim igralištima, na fino pokošenoj travi. Igraju i žene, u lijepoj garderobi, šeširima, suknjama. Boće imaju olovu na jednoj strani, pa kad je bacite one skreću u jednu stranu što također morate ukalkulirati u svoju igru. Sve ove federacije zaje-

dno priznate su od Međunarodnog olimpijskog odbora.

HBS i F.I.B. ljuti jedni na druge?

- Boćanje ipak nije olimpijski sport...

- Napravljen je jedan popis od tridesetak neolimpijskih sportova i na Kongresu za vrijeme Olimpijskih igara u Ateni vjerojatno će se napraviti neka rang-lista gdje ćemo mi prilično visoko kotirati s obzirom na broj federacija, rasprostranjenost i tako dalje.

- Koja su najveća međunarodna natjecanja na kojima nalazimo i boćanje?

- To su Mediteranske igre od 1997. godine. Također smo i na Svjetskim igrama neolimpijskih sportova. Svakako želimo jednog dana biti olimpijski sport.

- Kakav je odnos F.I.B.-a i H.B.S.-a? Prema jednoj ranijoj rečenici u kojoj se žalite da Vas izvlače kad upadnu u glib, može se zaključiti da ima i nesporazuma?

- Mi se ljutimo na HBS zato što je odgodio turnir u Labinu 2001. godine koji se igrao svakih 10 godina, tradicionalan turnir koji HBS nije organizirao. Godine 2003. HBS je trebao organizirati Svjetsko omladinsko prvenstvo, nisu to napravili. Odgodili su nekoliko nastupa na turniru u Lyonu. Potpisuju se ugovori, a onda se obvezе kasnije ne izvrše... predsjednik se jako ljuti, ja to pokušavam braniti koliko mogu, ali ne mogu ni ja uvijek. Problem je što smo mi (Hrvatski boćarski savez) jako velika federacija i nemoguće je da jedan tajnik s četiri sata profesionalnog rada udovolji potrebama međunarodnog i nacionalnog programa, školovanja kadrova i svega ostaloga što se dogodi. Ostale federacije imaju po nekoliko profesionalaca, Francuska i Italija i do 20 službenika. Malo je ljudi, ne stigne se napraviti što se treba napraviti, i onda dođe do problema.

- Ali i HBS smatra da F.I.B. ne uvažava neke svoje opravdane zahtjeve, a koje se odnose na smanjenje broja disciplina na četverobojima, načina određivanja i plaćanja voditelja natjecanja i sudaca na međunarodnim natjecanjima?

- Hrvatska je bila inicijator uvođenja četverobojja 1994. godine. Ondašnji predsjednik Drago Kalajdžić bio je nazočan sastanku na kojem je dogovoren utemeljenje četverobojja i svih detalja vezanih uz to. Ako po-

stoji problem, može se riješiti na tim susretima. Predsjednici Italije, Francuske i Slovenije prisutni su na tim četverobojima, ali hrvatski predsjednik ne putuje. Na taj način polako ispada iz kolotečine. Međutim, jedna disciplina preciznog izbijanja je skinuta i to upravo ide u prilog zahtjevu HBS-a. Što se tiče sudaca, to su stvari koje treba rješavati na Kongresu. Činjenica je da Francuska i Italija kao najveće federacije u ovom trenutku imaju najviše sudaca i tehničkog osoblja i da najviše putuju po svijetu. To je usko povezano s brojem klubova, kvalitetom, dobrom organizacijom. U principu, sve se može dogovoriti i ja ne vidim zašto bi to bio neki problem.

- Kakav je odnos F.I.B.-e i H.O.O.-a?

- Moram prvo reći da je u Splitu aktivna i raffa. Desetak godina tamo djeluju, ali se nisu maknuli iz Splita, no i njih se mora uvažavati kad govorimo o hrvatskom boćanju. Što se tiče H.O.O.-a, kontakte provode uglavnom tajnik i predsjednik HBS-a. Predsjednik Svjetske konfederacije Alphonse Lagier Bruno i bivši predsjednik H.O.O.-a Antun Vrdoljak mnogo su se puta sastajali. To je bilo u doba kada je u Hrvatskoj bilo jako puno velikih međunarodnih natjecanja. Nažalost, od 1997. do danas nismo imali niti jedno takvo natjecanje, a i raspored do 2008. je već popunjeno. Možda je razlog manjeg obima kontakata s novim rukovodstvom H.O.O.-a upravo taj manjak događaja u Hrvatskoj pa nema ni prilike da se sastanemo.

San o Olimpijskim igrama

- Kao glavni tajnik F.I.B.-e što smatraste neostvarenim u posljednjem razdoblju?

- Nismo imali sreće s izborom gradova koji su bili kandidati za domaćinstvo Olimpijskih igara. Za ovogodišnju Olimpijadu koju organizira Atena protukandidat je bio Rim, i svi smo se nadali da bi Italija mogla dobiti Igre pa bi, poznavajući odnos Italije prema boćanju, možda već ove godine boćanje bilo olimpijska disciplina. No, dobila je Atena. A i za 2008. godinu, kada će se Olimpijske igre održavati u Pekingu, protukandidat je bio Pariz i da je kojim slučajem dobio, imali bismo puno šansi da boćanje bude uvedeno u program. Nažalost, Kinezzi sigurno neće razmišljati o boćanju i, nažalost,

Na kraju jedne od svečanosti s Svjetskog prvenstva

mislim da boćanje nećemo tako brzo vidjeti na Olimpijskim igrama. Želja bi mi bila i da Istra organizira jedno svjetsko boćarsko prvenstvo.

- Vaši osobni planovi vezani uz boćanje?

- U narednom razdoblju nadam se da će se, uz pomoć H.O.O.-a i H.B.S.-a od kojih se nadam podršci, kandidirati za najviše funkcije, dopredsjednika pa čak i predsjednika F.I.B.-e. Nakon svih ovih godina rada, velikog iskustva koje sam stekao i poznavanje svega što čini boćanje, mislim da je i normalno da računam na takve kandidature. Podršku mi daju i drugi koji me predlažu... •

U 2005. godini dvije Prve lige

Godišnja Skupština

Godišnja skupština Hrvatskog boćarskog saveza održana 20. prosinca 2003. godine u Zagrebu i na njoj je usvojena odluka da se 2005. godine formiraju dvije (2) Prve lige, četiri (4) Druge i osam (8) Trećih liga. Formiranje dviju Prvih liga, odnosno njena podjela u teritorijalnom smislu, napraviti će se na način da se formiraju Prva liga - zapad i Prva liga – jug. Prvu ligu - zapad činit će klubovi iz Istre, Rijeke, Zagreba i Slavonije, a prvu ligu - jug klubovi od Kardeljeva do Cavatata, naravno uključujući i otočke.

Sve lige u nadležnosti Hrvatskog boćarskog saveza sastavljene su od osam (8) klubova, a formiranje se vrši isključivo na osnovi rezultata, odnosno plasmana u 2004. godini.

Uz uobičajene odluke Skupština je prihvatile i finansijsko izyjeće za 2003. godinu iz kojeg je vidljivo da je Savez raspolažao sa ukupno 329.827,83 kune vlastitih sredstava, a rashodi su do 31. prosinca 2004. godine iznosili 291.707,68 kuna. Višak prihoda od 38.120,15 kuna bit će utrošen na nastale obvezu u 2003. godini koje iznose 55.895,74 kuna.

Skupština je prihvatile međunarodni i državni kalendar natjecanja za 2004. godinu. Dosadašnje međunarodne rezultate u 2004. godini, kao i preostali međunarodni kalendar možete pronaći na stranicama s rezultatima, a državni kalendar natjecanja izdvojili smo u poseban okvir u sklopu ovog priloga.

Puno posla i papira do odluke, Skupština Saveza

Finansijski plan za 2004. godinu

Finansijski plan za 2004. godinu, kada se radi o vlastitim sredstvima, iznosi 160.000,00 kuna. U vezi s Finansijskim planom donijete su i sljedeće odluke:

Odluke o naknadama i članarinama za 2004. godinu

1. Godišnja članarina za klubove HBS-a	
Prva liga	1.100,00 kn
Druge liga	700,00 kn
Treća liga	500,00 kn
Svi ostali klubovi	350,00 kn
2. Naknade za povjerenike liga	
Prva liga	1.500,00 kn
Druga liga	1.300,00 kn
Treća liga	1.125,00 kn
3. Naknade za suđenje (sudačke takse)	
Međunarodne utakmice i turniri	300,00 kn / dan
Međunarodni susreti, pomoćni suci	200,00 kn / dan
Prva liga	220,00 kn
Prva liga, pomoćni suci	100,00 kn
Druga liga	180,00 kn
Treća liga	180,00 kn
Korištenje osobnog automobila	1,50 kn/km
4. Naknade za povjerenike i suce na PH (netto) - 20,00 kn / sat	
5. Naknade igračima i vodstvu na međunarodnim natjecanjima - puna dnevница na putu u zemlji gdje se natjecanje održava - 20% od dnevnice za sve dane u zemlji gdje se prvenstvo održava	
6. Naknada igračima i vodstvu za vrijeme provedeno na pripremama - 20% od važeće dnevnice u zemlji	

Ante Ledić obznanio stručni stožer reprezentacije

Prema zaključku Skupštine, direktor svih reprezentacija Ante Ledić obznanio je imena, odnosno sastav Stručnog stožera svih reprezentativnih selekcija.

Za vođenje seniora zadužen je Zvonko Rančić, a njegovi pomoćnici bit će Čedo Vukelić i Slaven Parlov.

Juniorsku selekciju vodit će Čedo Vukelić, a njegov je pomoćnik Slaven Parlov. Njih dvojica brinut će se i o kadetima.

Slaven Parlov je zadužen za selektiranje i vođenje žena. Koordinator Stručnog stožera je Mario Milanović-Litre.

Skupština Saveza - pomno proučavanje...

Izvršni odbor

Tečaj za instruktore bočanja – prvi (I.) stupanj

Prema zaključku Izvršnog odbora HBS-a sa prve ovogodišnje sjednice, održane 20. ožujka 2004. godine u Zagrebu, realiziran je tečaj za instruktore bočanja – prvi (I.) stupanj i to 2., 3. i 4. travnja 2004. godine.

Na tečaju je sudjelovalo ukupno šesnaest (16) polaznika i svi su uspješno završili teoretski i praktični dio tečaja.

Tečaj su vodili instruktori FIB-e iz Italije, gospoda Marco Basilio i Dario Campana.

Polaznici tečaja, odnosno sada već instruktori bočanja prvog (I.) stupnja su: Marko Bljaić, Nediljko Rojnica, Ante Papak, Andelko Baljak, Slaven Parlov, Nenad Huljev, Krešimir Nakić (svi iz Zagreba), Sandro Abram, Miljenko Knežević (bojica iz Rijeke), Ivo Butrica (Dubrovnik), Jozo Bebić (Metković), Josip Pilčić (Podhum), Branko Bašić (Buzet), Jerko Rahelić (Čavle), Zvonko Rančić i Mate Kesić (bojica iz Splita).

Prema riječima Nediljka Rojnica, polaznika tečaja, tečaj je u potpunosti uspio i na njemu se imalo što naučiti bez obzira na ranije iskustvo. U bočanju postoji još mnoštvo detalja o kojima se rijetko razmišlja, a koji su itekako važni za pravilno usmjeravanje boćara početnika. U svakom slučaju, bila su to korisna saznanja, a suradnju s instrukturima iz Italije treba nastaviti, što će biti ostvareno održavanjem tečaja u Rijeci, u lipnju ove godine.

Pod budnim
okom
instruktora

Državni kalendar natjecanja za 2004 godinu

Zagreb, 3-4. srpnja

Prvenstvo Hrvatske za žene
Sve discipline

Rijeka, 10. srpnja

Kup Hrvatske

Brač, 18-21. kolovoza

Prvenstvo Hrvatske za juniore
Sve discipline

Istra, 25-28. kolovoza

Prvenstvo Hrvatske za kadete
Sve discipline
Istra, 27-28. studenoga
Prvenstvo Hrvatske za seniore
Pojedinačno i krugovi

Metković, 4-5. prosinca

Prvenstvo Hrvatske za seniore
Precizno i brzinsko izbijanje

Zagreb, 11. prosinca

Prvenstvo Hrvatske
za parove, seniori

Pregled registriranih klubova i igrača u 2004. godini

Šibensko-kninska županija:

Betina (10), Murter (10), Ina Sl. plovvidba, Šibenik (11), Šibenik (11), Čista Velika(12), Mihovil, Šibenik (12), Solaris, Šibenik (12), Zrinski, Knin (12), Sonković (14), Croatia, Šibenik (15), Vodice (15)
Ukupno: 135 igrača

Vukovarsko-srijemska županija:

Borovo, Vukovar (16), Jozef, Jarmina (18), Lapovce-Dilj, Vinkovci (22), Mitnica, Vukovar (17), Mladost-Cestorad, Cerić (30), ŠBK Ivankovo (14), Vaga, Vinkovci (9)
Ukupno: 126 igrača

Osječko-baranjska županija:

Belišće (17), Brezik (22), Bulin (23), Čepin (16), Doljani (15), Dragovoljac (10), Đakovo (14), FEŠK-Feravino (21), HIDRA (13), Mačkamama (15), Mlada Retfala (22), Olimpija (33), Paklenica (28), Pampas (21), Retfala (16), Sjenjak (15), Sveti Luka (16), Višnjevac (18), Wels (21), ZDLOH (28)

Ukupno: 384 igrača

Požeško-slavonska županija:

Brlička (23), Mala-Velika, Velika (26)

Ukupno: 49 igrača

Zagrebačka županija:

Zrinjevac (19), Adriatic (23), Borac (17), Dr. Ante Starčević (25), Dubec (19), Dubec plavi (14), Dubrava (14), Dugave (12), Flora (19), Gortan (16), Hajduk Trnava (24), HEP (21), Hrvatski dragovoljac (20), Jarunsko jezero (17), Kamen (13), Kijevo (13), Knežija (16), Luka (17), Novi Retkovec (14), Ponikve (24), Prečko (14), Sveti Osvit (14), Šibice (17), Špansko

Na kraju jedne od svečanosti s Svjetskog prvenstva

(16), Štoplin (11), Telekom (20), Utrina (13), Voltino (15), Zagreb (23), Zaprešić (19), Zrinjevac 2 (15)

Ukupno: 529 igrača

Primorsko-goranska županija:

Albatros (17), Bajci (18), Brajda (15), Bribir (21), Cernik (21), Draga (11), Drenova (12), Drin Klenovica (21), Drivenik (32), Frankopan (15), Gornji kraj Crikvenica (24), Grbci (24), Halubjan (12), Ika (19), Kantrida (16), Kastav (20), Klana (10), Korensko (15), Kostrena (16), Kras Šapjane (18), Krenovac (20), Križišće (21), Krk (19), Kukuljanovo (19), Lokomotiva (13), Lošinj '90 (19), Lovor Pobri (13), Lovran (14), Lovrana Draga (22), BK Lučki radnik (22), Marčelji (21), Marinići (20), Mario Gennari (17), Mirko Matić Matulji (17), Novi listopad (14), Opatija (21), Oreohovica (15), Pašac (21), Pećine (16), Podhum (19), Poljane (19), Polje Ledenice (16), Povile (18), Rikard Benčić (12), Rikard Benčić 2 (17), Rječina (24), Sloga (14), Srdoči (19), Sv. Jakov Jadranovo (15), BK Sv. Rok (19), Škrljevo (23), Škurinje (19), Trsat (16), Trstena (11), Turnić (17), Veprinac (13), Vežica (12), Zaggon Donji Zagon (22), Zamet (22), Zastenice (20), Zoretići (17), ŽBK Hreljin (10), ŽBK Lučki radnik (12), ŽBK Marinići (10), ŽBK Pašac (13), ŽBK Rječina (11), ŽBK Sloga 2 (15)

Ukupno: 1.156 igrača

Ukupan broj igrača po županijama

Županija	Klubovi	Igrači
1. Zagrebačka	31	529
2. Primorsko-goranska	67	1.156
3. Požeško-slavonska	2	49
4. Zadarska	26	663
5. Osječko-baranjska	20	384
6. Šibensko-kninska	11	135
7. Vukovarsko-srijemska	7	126
8. Splitsko-dalmatinska	30	643
9. Istarska	101	1.533
10. Dubrovačko-neretvanska	42	680
Ukupno	337	5.898

Dubrovačko-neretvanska županija:

Asfalt Ploče (11), Atlant (15), Aurora (15), Baćina (10), Bistrina (18), Brgat (19), Bulko (10), Donji Brgat (19), Dubank (18), Gradac (16), Gromača (18), Hidroelektrana Dubrovnik (20), HT Dubrovnik (10), Imota (11), Komolac (23), Krnješevac (17), Ljuta (12), Metković (11), Ombla (14), Omladinac (18), Osobjnik (12), Petka

rija na Krasu (17), Mate Balota (13), Momjan (12), Montarol (15), Motovun (14), Muntižana (12), Muntrilj (14), Nova Vas (16), Novaki (15), Novigrad (16), Novo naselje (14), Olimpija (14), Orbanići (22), Polet Kapra (14), Potpićan Italpan (13), Pułapromet (14), Puris (12), Račice (12), Rakalj (14), Rapavel (29), Raša (15), Reginex (13), Rovinsko Selo (21), Rovinj (12), Rudar (14), Salvore (18), Santa Domenica (12), Seget (19), Sel-

(12), Vatrogasac (14), Veleniki (12), Veruda (12), Vetva (22), Vižinada (14), Vrh (16), Vrsar (18), Zigante Tartufi (18), Žminj (16)

Ukupno: 1.533 igrača

Splitsko-dalmatinska županija:

Hoteli Makarska (20), Marjan (20), Berinovac (32), Brela (22), Brodosplit (21), Bulin (15), Elektrodalmacija (22), Fina (15), Gata (21), Hrvatski dragovoljac (15), HIDRA (20), Imotska Krajina (15), Komiža (16), Mirca (15), Mosor (17), Muzgovac (17), Nada (21), Naklice (23), Otok (24), Promet (18), Pržina (21), Sokol (16), Stivan (20), Supetar (29), SUTVID-Brač (68), Trilj (30), Veli Varoš (19), Vis (16), Zlatan otok (20), Gorčina (15)

Ukupno: 643 igrača

Zadarska županija:

Adriabulin (21), Bartol Kašić (26), Bili Brig (20), Brodarica (23), Bu-

(20), Ploče (16), Ploče II (12), Postranje (18), Predolac (15), Pridvorje (20), Prud (15), Rijeka (17), Rogotin (13), Signalizacija (15), Slaven (18), Slivno (14), Sokol (18), Staševica (18), Strijelac (22), Šarić Struga (15), Šarić Struga II (16), Taranta (26), Torcida Osojnik (14), Zrinski (18), Župa Dubrovačka (23)

Ukupno: 680 igrača

Istarska županija:

Arenaturist (12), Barat (14), Bračana (14), Brajkop (13), Brda (12), Buje (14), Burela (13), Cement (14), Cerovlje (12), Červar (22), Daila (15), Divšiči (13), Dračevac (18), Fameia (13), Foli (17), Funtana (15), Hrbočki (20), Iskra (16), Istra (13), Istra Aluminij (15), Istra Poreč (13), Istracommerce (12), Istrakop (17), Jedinstvo (14), Jurazini (21), Juricani (16), Kaldir (14), Kamen (14), Kanfaranc (20), Kašteč CBC (19), Kaštelir (13), Kaštelir Labinci (14), Kum Buići (15), Labin (27), Ladići (14), Lindar (13), Livaki (12), Marići (15), Ma-

ca (12), Selina Dobro Dis. (18), Selina mladi (16), Sloga (13), Sloga (14), Šošići (14), Stare staze (16), Sveti Lovreč (14), Svetvinčenat (14), Šajini (13), Šorići Puti8ni (14), Špadići (25), Štandar (18), Štinjan (13), Štrmac (14), Štrped (16), Šušnjevica (14), Trio-Grading-Kuk (15), Učka Čepić (21), Uljanik Pula (11), Uljanik standard (14), Umag (14), Usluga (14), Vabriga (14), Valtura (14), Varvari

lin (20), Debeljak (22), Filip i Jakov (26), Grgur Ninski (27), Hajduk (21), Hajduk (25), Kruševo (20), Lišane (32), Novigrad (21), Opatijakomerc (22), Poljica Brig (26), Povljana (31), Roko (24), Rupalj (24), Velebit (25), Veteran (25), Vir (28), Vrsi (28), Vruljica (32), Zadar (22), Zemunik (23), Zlatna luka (27)

Ukupno: 663 igrača

PRVENSTVO HRVATSKE, SENIORI

Zagreb, 29.
studenoga 2003.
**POJEDINAČNO -
KLASIČNO**

1. Jure Maglić (BK «Zrinjevac», Zagreb)
2. Dinko Beaković (BK «Istra Poreč», Poreč)
3. Davor Jelovica (BK «Benčić GMT», Rijeka)
4. Zdenko Sinčić (BK «Uljanik Pula», Pula)
5. Alen Guštin (BK «Istra Poreč», Poreč)
6. Valter Ivančić (BK «Istra Poreč», Poreč)

7. Sebastijan Mrvčić (BK «Benčić GMT», Rijeka)
8. Ivica Bilokapić (BK «Otok», Otok)
9. Josip Cuculić (BK «Trio-Grading-Kuk», Buzet)
10. Mario Bajo (BK «Hidroelektrana», Dubrovnik)
11. Maksim Giljević (BK «Šarić Struga», Rogotin)
12. Borislav Novak (BK «Olimpija», Pula)
13. Josip Brajković (BK «Solaris», Šibenik)
14. Dragan Vrsaljko (BK «Velebit», Benkovac)
15. Boris Čoso (BK «Mario Gennari», Rijeka)
16. Dean Novosel (BK «Mladost-Cestorad», Cerić)

3. Vlado Obrić (BK «Benčić GMT», Rijeka)
4. Josip Cuculić (BK «Trio-Grading-Kuk», Buzet)
5. Alen Guštin (BK «Istra Poreč», Poreč)
6. Milan Celija (BK «Uljanik Pula», Pula)
7. Dinko Beaković (BK «Istra Poreč», Poreč)
8. Davor Fućak (BK «Podhum KWSO», Rijeka)
9. Vlado Jerković (BK «Šarić Struga», Rogotin)
10. Ivica Bilokapić (BK «Otok», Otok)
11. Vido Beusan (BK «Rijeka», Mandaljena)
12. Nikola Grego (BK «Podhum KWSO», Rijeka)
13. Milan Bušljeta (BK «FEŠK-Feravino», Fericanci)
13. Slavko Kulaš (BK «Velebit», Benkovac)
15. Josip Brajković (BK «Solaris», Šibenik)
16. Dean Klisurić (BK «Mladost-Cestorad», Cerić)

Zagreb, 30.
studenoga 2003.
**BLIŽANJE I
IZBIJANJE U KRUG**

1. Branko Boban (BK «Zrinjevac», Zagreb)
2. Ante Papak (BK «Zrinjevac», Zagreb)

Draga Gospa nas je spasila!

Upetak, 26. ožujka 2004. godine, rano ujutro je iz Zagreba, po užasno lošem vremenu (kiša i snijeg miješali su se), ženska boćarska reprezentacija krenula na put u Francusku, na međunarodni ženski turnir u Villefranchu koji se održavao 27. i 28. ožujka 2004. godine. Na put su krenule igračice Iva Vlahek, Danijela Kolobarić (Zrinjevac) i Josipa Horvat (Mladost-Cestorad, Cerić), te njihov trener Slaven Parlov i vođa puta, ujedno i vozač, Mario Milanović-Litre. Nakon četrnaest sati vožnje sretno smo došli na željeno mjesto.

Uobičajeni natjecateljski dan

Sljedećeg dana, u subotu, 27. ožujka, provodimo uobičajeni natjecateljski dan, igraju se parovi i brzinско izbijanje. Brzinsko izbijanje za našu reprezentaciju izvodila je Josipa Horvat koja je zauzela trinaesto mjesto od šesnaest sudionica, imala je ukupno 22 pogotka. Naš par, za koji su nastupile sve tri naše igračice, u prednatjecanju izgubio je obje utakmice, prvo protiv ekipе «Beaujolais» (8:13), pa onda «St. Vulbas» (10:13), sa ova dva poraza oprostili smo se od daljnog natjecanja. Naravno da smo sutrašnji dan, nedjelju, mogli provesti u tom lijepom gradiću kao gledatelji u dvorani, a u ponедjeljak rano ujutro krenuti za Lijepu našu. Međutim,

imajući u vidu školske obveze naših djevojaka i radne obveze trenera i vođe puta, suglasno je donijeta odluka da se vraćamo u nedjelju ujutro.

Sunčano nedjeljno jutro, 28. ožujka, još je više uvećalo veselje što se ide kući. Djevojke su kupile suvenire i sitnice koje ih veseli, mobiteli su zvonili svakog trenutka, mnogobrojne kazete s glazbom stvaraju odličan ugodaj i put teče prema predviđenom planu. U našem vožilu vladala je uobičajena ležerna atmosfera, Danijela je spavala sa slušalicama na ušima, Iva nešto čitala, Josipa slušala glazbu, a Slaven i ja čavrljali o nikad završenim boćarskim temama.

Kilometri i vrijeme odmicali su, prošao je dugački tunel (Traforo del Freius), zatim i Torino, ručanje smo dogovorili prije ulaska u Milano. Vozili smo brzinom od oko 120 km na sat po desnoj strani, u stvari je to bila srednja traka, jer u tom je trenutku krajnja desna (od ukupno tri trake) bila u renoviranju.

Iznenađna drama na autocesti

U jednom trenutku, s naše lijeve strane, tik uz lijevi branik ugledam sivi auto koji je svojim prvim dijelom već prešao na našu voznu traku, jer zbog svoje velike brzine

Dinko Beaković

Ante Papak

Jure Maglić

Komiža, 06. prosinca 2003. **PRECIZNO IZBIJANJE**

1. Dinko Beaković (BK «Istra Poreč», Poreč)

2. Neven Čapeta (BK «Komiža», Komiža)
3. Milan Celija (BK «Uljanik Pula», Pula)
4. Ivan Jurković (BK «Solaris», Šibenik)
5. Teo Kuljiš (BK «Komiža», Komiža)

6. Ivica Roki (BK «Vis», Vis)
7. Marin Vundač (BK «Velebit», Benkovac)
8. Joško Mardešić (BK «Zrinjevac», Zagreb)
9. Tomo Novaković (BK «Mosor», Omiš)

Iva u bolničkim kolima

Danijela nakon povratka

Marina Jozicic - pomoć u pravom trenutku

ne može ići ravno, budući da bi na taj način bi udario u vozilo ispred sebe. U istom trenutku čujem Slavena koji je samo uzviknuo: «pazi»! Instinktivno okrećem upravljač udesno, prelazim na trak u radu, ispred mene je veliki kanal, ponovno instinktivno okrećem upravljač

ulijevo i prelazim na krajnju lijevu stranu - na brzu traku, i ispred sebe vidim velike betonske prezide koji dijele auto-cestu. Naravno, ponovno instinktivno okrećem upravljač udesno i u tom trenutku naš automobil se jednostavno podiže u zrak i okreće naglavačke (kotači

10. Joško Buterin (BK «Benčić GMT», Rijeka)
11. Teo Zanki (BK «Komiža», Komiža)
12. Jure Mladineo (BK «Komiža», Komiža)
13. Antonio Pralija (BK «Vis», Vis)
14. Mato Batinić (BK «Gromača», Gromača)
15. Joso Bašić (BK «Solaris», Šibenik)

Komiža, 07. prosinca 2003. **BRZINSKO IZBIJANJE**

1. Ivica Jurković (BK «Solaris», Šibenik)
2. Joško Mardešić (BK «Zrinjevac», Zagreb)
3. Teo Kuljiš (BK «Komiža», Komiža)
4. Mato Batinić (BK «Gromača», Gromača)
5. Teo Zanki (BK «Komiža», Komiža)
6. Željko Viduka (BK «Bili brig», Zadar)

prema nebu!). Svjestan situacije, uspijevam samo reći «Gospe pomozi», a potom tonem u «mrak» i dolazim k svijesti na livadi, izvan automobila.

Pogledao sam oko sebe i video stravičnu sliku, čujem zapomaganje Slavena, s moje lijeve strane vidim Danijelu i Ivu, sav krvav podižem se i odlazim do njih da ih pitam kako su, one zapomažu i tuže se - Iva na udarac u leđa, a Danijela na probleme s desnom nogom.

Pitam jednu i drugu mogu li micati prstima nogu i ruku i, na moju sreću, obje to čine bez problema, a s druge strane automobila, uz žicu čujem Josipino zapomaganje. Prilazim joj, pitam je što je boli, ona govori da je boli glava. Vidim ružnu posjekotinu iznad desnog oka pa pitam i nju može li micati prstima na rukama i nogama, ona mi daje potvrđan odgovor koji mi bar donekle vraća nadu da će sve biti u redu.

Oko našeg automobila stravična je slika, stvari su razbacane na sve strane, ali ne gubim prsebnost, skupljam ih i stavljam u totalno razbijeni auto. Naravno, na autocesti je zastoj, pomažu nam nepoznate žene, donose vodu i sokove, a za desetak minuta stižu policija i hitna služba. Helikopter nas stalno nadlijeće i u malo kasnije spušta se pored nas, uzimaju Josipu i odvoze u gradić Aleksandriju.

Razmješteni u dvije bolnice

U tom trenutku gubim snagu, poliježu me na nosila, isto kao i sve ostale, i voze u kolima hitne pomoći u bolnicu u Verichelliju. Tijekom vožnje do bolnice, stalnorazmišljam

7. Tonko Kuljiš (BK «Vis», Vis)
8. Ivica Roki (BK «Vis», Vis)
9. Nenad Zorotović (BK «Vis», Vis)

Rijeka, 13. prosinca 2003. **PAROVI – KLASIČNO**

1. Dinko Beaković - Valter Ivančić (BK «Istra Poreč», Poreč)
2. Bojan Novak - Robert Nežić (BK «Trio Grading-Kuk», Buzet)
3. Elvis Smolica, Elvis Barbaro (BK «Istra Poreč», Poreč)
4. Joso Nimac - Milan Mamić (BK «Lišane», Lišane Ostrovičke)
5. Simon Gulja - Davor Jelovica (BK «Benčić GMT», Rijeka)
6. Čedo Vukelić - Sebastijan Mrvčić (BK «Benčić GMT», Rijeka)
7. Vlado Obrić - Zoran Cuculić (BK «Benčić GMT», Rijeka)
8. Jure Maglić - Ante Papak (BK «Zrinjevac», Zagreb)
9. Miljenko Knežević - Sandro Gulja (BK «Benčić GMT», Rijeka)
10. Dejan Novosel - Rade Klisurić (BK «Mladost-Cestorad», Ceric)
11. Boris Čoso - Paulo Flego (BK «Mario Gennari», Pula)

Dinko Beaković

Zdravko Jozičić sa sinom

o našim djevojkama i molim Boga samo da njima ništa ne bude, jako sam zabrinut za Josipu. Sreća je da Slavenu nije gotovo ništa "(mala posjekotina)" od stakla na glavi), pa mi on na kolicima u hodniku bolnice stalno prenosi kako su Iva i Danijela. Ja sam jako natučen, usna šupljina mi je stalno puna krvi, no na svu sreću ne osjećam nikakvu bol. Samo mi je važno da sve djevojke budu dobro i da od svega ne ostanu kakve trajne posljedice. Ne znamo što je sa Josipom, pa čak niti gdje je i to nas sve jako brine.

U jednom trenutku Slaven mi govori da Josipe nema u Aleksandriji u bolnici, ja uopće ne shvaćam kako, a on mi pojašnjava da je u hodniku jedan bračni par, naši Hrvati koji su čuli za nesreću od čovjeka koji je odvezao naš razbijeni auto, pa su došli u bolnicu, da nam pomognu ako treba.

«Ljudi moji, kada će trebati ako ne sada», kažem ja. Medicinska sestra sa svog mobitela zove okolne bolnice i saznaje da je Josipa smještena u Novari i da je izvan životne opasnosti. Nakon obavljenih rendgenskih snimaka, Ivu također odvoze u Novaru, Danijelu ostavljaju u bolnici u Verichelliju, a mene, budući da nisam

Reprezentativke u očekivanju natjecanja

12. Srećko **Bajo** - Ivo **Miletić** (BK «Hidroelektrana Dubrovnik», Dubrovnik)
 13. Milan **Celija** - Zdenko **Sinčić** (BK «Uljanik Pula», Pula)
 14. Slavko **Olić** - Anton **Bučević** (BK «Lovran», Lovran)

15. Marko **Skejo** - Joso **Silov** (BK «Croatia», Pibenik)
 16. Ivica **Vasilj** - Marinko **Vitić** (BK «Belišće», Belišće)

Međunarodna natjecanja

Međunarodni turnir, seniori
 Par i brzinsko izbijanje
Lyon (Francuska), 10-11. siječnja 2004.

Brzinsko izbijanje:
 Ante **Papak** 38/47 11. mjesto

Par:
Beaković, Ivančić – Klozel, Laposta (Montp. 2) 11:10
Beaković, Ivančić – Condron, Dubuis (C.R.O. Lyon) 12:10

Četvrtfinale:
Beaković, Ivančić – Majorel, Laperto (Fra. A) 3:10

Međunarodni turnir, žene
 Par i brzinsko izbijanje
Villefranche sur Saône (Francuska), 27-28. ožujka 2004.

Kalendar preostalih natjecanja u 2004. godini

Saluzzo, Italija, 26-27. lipnja

Četveroboj, kadeti
 Sve discipline

Komiža, Hrvatska, 17-18. srpnja
 Četveroboj, žene
 Sve discipline (otkazano)

Koper, Slovenija, 4-5. rujna
 Četveroboj, seniori
 Sve discipline

Montmorency, Francuska, 7-11. rujna
 Svjetsko prvenstvo, žene
 Sve discipline

Chivasso, Italija, 5-9. listopada
 Europsko prvenstvo, seniori
 Sve discipline

Vina del Mar, Čile, 21-28.
 studenoga
 Svjetsko prvenstvo, juniori
 Parovi, pojedinačno, krug, 3 izbijanja

imao nikakvih prijeloma «filaju» s tri injekcije i nakon gotovo 12 sati provedenih u hodniku bolnice, moram potražiti noćenje vani, jer u bolnici - nema mjesta. Slaven upoznaje sa onim bračnim parom, to su Marina i Zdravko Jozičić. Mladi ljudi, negdje oko 35 godina, porijeklom iz Bosne, sada na privremenom radu pokraj Novare, a imaju kuću u Puli. Vode nas do jedinog hotela u tom mjestu, jedan je sat poslije ponoći (ponedjeljak, 28 ožujak) i u hotelu na sreću nalazimo jednu jedinu slobodnu spavaću sobu.

HOO organizira dolazak roditelja

U cijeloj toj «gužvi», ja sam još u hodniku bolnice obavio razgovore sa Hrvatskim olimpijskim odborom, odnosno gospodinom Nevenom Šavorom, direktorom nacionalnih športskih saveza, i izvjestio ga o našoj prometnoj nesreći. Istovremeno, Slaven je već razgovarao s roditeljima naših djevojaka, što nije bio nimalo lak razgovor, dok ja jednostavno nisam imao snage da se s njima čujem, jer nisam znao od kuda da počнем i što da im kažem.

Nakon neprospavane noći u hotelu, u ponедјeljak ujutro ponovno zovem HOO, odnosno gospodina Šavoru, on je već izvjestio glavnog tajnika, gosp. Ivicu Miočića-Stošića, i predsjednika HOO-a, gospodina Zlatka Matešu. HOO kontaktira naš konzulat u Milatu, nešto kasnije i mi stupamo s njima u kontakt. U bolnicama nam je prethodni dan rečeno da, stoga što su naše

djevojke maloljetne, bez njihovih roditelja nije moguće obaviti nikakav liječnički zahvat, pa je sa čelnim ljudima HOO-a dogovoren da istoga dana, njihovim minibusom, u Italiju stignu roditelji naših igračica.

Pomoć konzulata i obitelji Jozičić

Nakon tog dogovora razgovaramo i sa generalnom konzulicom našeg konzulata u Milatu, gospodrom Vesnom Terzić. Ona dolazi u hotel po Slavenu i mene i vozi nas u policijsku postaju (Polizia stradale di Vikarboit) radi sastavljanja zapisnika o nesreći, potom idemo do našega auta po stvari koje su potrebne djevojkama. Auto izgleda stravično, ali to više nije bitno, jer važno je samo da djevojke budu dobro. Nakon što smo uzeli stvari iz automobila, odlazimo u posjet kod Danijele, njoj je stavljen gips na desnu nogu i lijevu ruku. Teško joj je zbog ozljeda koje je zadobila, a još teže jer je sama, nema joj ni Josipe i Ive da je barem utješe. Uz najbolje želje napuštamo je i idemo u Novaru, posjetiti Josipu i Ivu. Konzulica Vesna razgovara s liječnicima i svi nam daju nadu da će nakon svega biti sve u redu i da će se djevojke potpuno i bez posljedica oporaviti. Istovremeno, naš konzulat je izvršio rezervaciju hotela u Novari, gdje će prespavati njihovi roditelji, Slaven i ja. Odlazimo u hotel, a navečer dolazi mini-bus HOO-a s dva vozača i roditeljima. Tek kada je sve ovo sredeno i obavljeno napušta nas naša gen. konzulica Vesna s kojom smo taj dan napravili od 250 do 300 km puta. Konzulici se puno

Četveroboj nacija, junior

Conegliano (Italija), 24-25. travnja 2004.

Konačni redoslijed:

1. Francuska, 2. Slovenija, 3. Italija, 4. Hrvatska (Robert Vivoda, Goran Percan, Kristijan Vlah, Roberto Iskra, Jure Mladineo, Marko Beaković)

Kup evropskih prvaka

Osmina finala

Sloga Lj. (Slo) – Ferrero (Ita)
8:14, 3:19

C.R.O. Lyon (Fra) – R. Benčić (Hrv) 18:4, 15:7

Morges (Švi) – Rocher (Mon)
5:17, 4:18

Ljubuški (BiH) – Herceg Novi (SCG) 16:6, 14:8

Četvrtfinale, 8. i 22. svibnja

Ljubuški (BiH) – Istra Poreč (Hrv)
8:14, 4:18

Ferrero Cirie (Ita) – Montpellier (Fra) 12:10, 3:17, 4:3

C.R.O. Lyon (Fra) – Turbosider Asti (Ita) 15:7, 6:16, 2:0
Club du Rocher (Monaco) – Center P. V. Kranj (Slo) 6:16, 5:17

Finalni turnir

Eybens, Francuska, 5-6. lipnja
Polufinale

Istra Poreč – C.R.O. Lyon 9:13
Center P.V. Kranj – Ferrero Cirie 2:20

Finale

C.R.O. Lyon – Ferrero Cirie 15:7

Juniori,
fotografija za sjećanje

Pobjednici i buduće nade

zahvaljujemo na razumijevanju i velikoj pomoći i pažnji koju nam je ukazala.

Naš bračni par, Marina i Zdravko, i dalje su s nama u kontaktu i stalno nam pomažu, a o Danijeli svakodnevno skrbe i posjećuju je u bolnici. U utorak, 30. ožujka, roditelji, Slaven i ja napuštamo Novaru i odlazimo za Hrvatsku, samo su Ivina majka i sestra ostale još nekoliko dana uz Ivu.

Sve moje misli na povratku kući vezane su uz Ivu, Josipu i Danijelu i molim Boga samo da se što prije oporevate. Po dolasku u Zagreb, odlazim u bolnicu Sestara milosrdnica, a potom deset dana u Varaždinske toplice, i često se čujem s roditeljima i djevojkama koje su ostale u talijanskoj bolnici do 9. travnja. Samo je Danijela izašla iz bolnice nešto ranije i smještena u stanu kod obitelji Jozičić.

Na sreću – bez trajnih posljedica

U trenutku kada se ovih stravičnih događaja prisjećam (28. svibnja), Iva ide u školu, Josipa također, a Danijela je skinula gips. Dakle, barem zasad, hvala Bogu, nema većih problema. Moj mini-bus je dovezen šlep-službom u Zagreb i kada sam video kako izgleda, još jednom sam se uvjerio da nas je samo draga Gospa spasila od najgoreg, jer nije mala stvar okrenuti se vozilom u zraku, ispasti iz kola, prijeći tri trake na brzoj auto-cesti i ostati živ, tako reći s neznatnim posljedicama!

Nakon svega, još jednom upućujemo veliku zahvalu čelnim ljudima iz HOO-a, generalnoj konzuljici Vesni

Terzić, a posebno našem bračnom paru Marini i Zdravku Jozičić, kao i dragoj Gospi na pomoći, pa se to ipak završilo na takav način.

Naravno, našim djevojkama želim da se što prije potpuno oporave i nastave sa svojim školskim obvezama i počnu ponovno trenirati i osvajati medalje na svim natjecanjima širom svijeta.

Mario Milanović-Litre

Fotografija Mercedesa govori sama za sebe

"Razigrani članovi kluba Istra Poreč, nakon proglašenja prvakom Hrvatske za 2003. godinu

Pobjednici i rekordi

Sudeći prema pismima koje dolaze u našu redakciju mnoge ljubitelje boćanja, slično kao i u drugim sportovima, zanimaju statistike, prvaci, rekordi... Stoga smo vam za ovaj broj «Boćanja» pripremili odgovore na najčešća pitanja: **tko su dosadašnji hrvatski osvajači zlatnih medalja u međunarodnim natjecanjima u organizaciji FIB-e; koji su svjetskih rekorda u pojedinim boćarskim disciplinama boćanja; tko su pobednici i finalisti Kupa europskih prvaka.**

Hrvatska među velesilama

Četiri svjetske boćarske velesile (Francuska, Italija, Slovenija i Hrvatska) organiziraju najveći broj međunarodnih natjecanja i, ujedno, na njima imaju i najviše uspjeha. Francuski i talijanski reprezentativci u razdoblju od 1992. do 2003. godine osvojili su najviše zlatnih medalja, jedni i drugi po 39. Slovenci su se 21 puta penjali na najvišu stepenicu pobjedničkog postolja, a hrvatski reprezentativci osvojili su 12 zlatnih medalja, pa evo i popisa tih naših uspjeha:

1993.	Saluzzo	Dinko Beaković	SP – precizno izbijanje
1994.	Zagreb	Dinko Beaković	EP – precizno izbijanje
1995.	Hamilton	Valter Ivančić	SP – brzinsko izbijanje
1995.	Rijeka	Josip Cuculić Danijel Pupovac, Dean Cetina, Marko Režić	SP (do 18) – brzinsko izbijanje
1997.	Rijeka	Dinko Beaković, Valter Ivančić, Jure Maglić Bojan Novak	SP - parovi
1998.	Eybens	Alen Guštin	SP (do 23) – precizno izbijanje
1998.	Eybens	Alen Guštin	SP (do 23) - krugovi
2000.	Pamier	Ljubomira Čargonja	SP – precizno izbijanje
2000.	Pamier	Nives Nadenić	SP – brzinsko izbijanje
2000.	St. Chamoud	Ante Papak	EP – brzinsko izbijanje
2000.	Aosta	Jugo	SP (do 18) – brzinsko izbijanje
2003.	Nica	Sandro Gulja	SP – precizno izbijanje

Savršeni svjetski rekord

Francuz Xavier Majorel postavio je 22. svibnja ove godine, na susretu Kupa europskih prvaka između Turbosidera Asti i C.R.O. Lyona svjetski rekord koji je nemoguće nadmašiti.

U preciznom izbijanju postigao je 37 punata, a to znači da je pogodio svih 11 ciljeva!

Nakon toga otvorilo se pitanje kako dalje izbijati da bi se ovaj rezultat eventualno nadmašio, pa su u razmatranje uzeti primjeri iz drugih sportova sa sličnom

problematikom, te su stigli i prvi prijedlozi:

- izbijati ponovno poziciju 11 za 5 punata

- slobodno izabrati bilo koji cilj od pozicije 1 do 11

- nastaviti izbijati od pozicije 1 do prvog promašaja

Sportska komisija FIB-e razmotrit će sve prijedloge, a konačna odluka trebala bi uslijediti na sastanku Izvršnog odbora FIB-e u talijanskom Chivassu.

Evo pregleda svjetskih rekorda

Disciplina	Kategorija	Rez.	Ime i prezime	Datum i mjesto
Precizno izbijanje	Seniori	37	Xavier Majorel (Fra)	22.05.2004. Lyon (Fra)
	Juniori	32	Damien Bodo (Fra)	16.02.2002. Bondy (Fra)
	Žene	32	Floriane Goux (Fra)	18.01.2004. St. Vulbas (Fra)
Brzinsko izbijanje	Seniori	51/51	Sebastien Grail (Fra)	18.01.2003. St. Vulbas (Fra)
	Juniori	46/49	Yohann Villard (Fra)	23.02.2002. Ax-Les-Bains (Fra)
	Žene	42/45	Ilenia Pasin (Ita)	19.05.2002. Anone Veneto (Ita)
Štafeta	Seniori	56/59	Sebastien Grail i Stephane Pingeon (Fra)	12.10.2003. Nica (Fra)
	Žene	44/51	Corine Maugiron i Valerie Maugiron (Fra)	08.02.2004. Fontaine (Fra)

Talijanska dominacija u Kupu prvaka

Talijanski klubovi od 1990. do danas osvojili su Kup evropskih prvaka čak 13 od 15 puta! Jedini klubovi koji su uspjeli prekinuti dominaciju Talijana bili su 1997. naš Zrinjevac, te ove godine francuski C.R.O. Lyon.

U ovom petnaestgodišnjem razdoblju dva najuspješnija kluba su A.B. Chiavaresse s pet i C.R. Ferrero Caudera sa četiri naslova europskog klupskega prvaka po FIB-u.

Godina	Prvak	Poraženi finalist
1990.	S.B. Junior Casale (Ita)	A.S.C.U. Lyon (Fra)
1991.	A.B. Chiavaresse (Ita)	U.M.S. Montelimar (Fra)
1992.	A.B. Chiavaresse (Ita)	C.R.O. Lyon Boules (Fra)
1993.	A.B. Chiavaresse (Ita)	U.M.S. Montelimar (Fra)
1994.	A.B. Chiavaresse (Ita)	C.B. Du Rocher (Mon)
1995.	A.B. Chiavaresse (Ita)	Veloce Club (Ita)
1996.	B.P.T. Ferrero (Ita)	A.B. Chiavaresse (Ita)
1997.	B.K. Zrinjevac (Hrv)	C.B. Du Rocher (Mon)
1998.	A.B. Chiavaresse (Ita)	U.M.S. Montelimar (Fra)
1999.	C.R. Ferrero Caudera (Ita)	B.K. Zrinjevac (Hrv)
2000.	C.R. Ferrero Caudera (Ita)	C.R.O. Lyon Boules (Fra)
2001.	C.R. Ferrero Caudera (Ita)	C.R.O. Lyon Boules (Fra)
2002.	C.S.R.O.-B.R.B. Ivrea (Ita)	B.K. Mlinar Padna (Slo)
2003.	C.R. Ferrero Caudera (Ita)	C.R.O. Lyon Boules (Fra)
2004.	C.R.O. Lyon (Fra)	Ferrero Cirie (Ita)

Šibensko-Kninska županija

Joško Jurković, dipl. oec. tajnik Boćarskog saveza

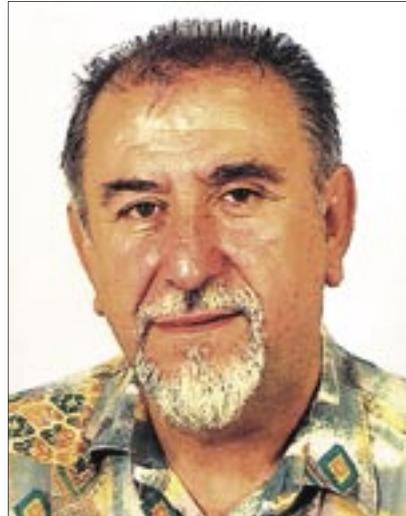
Bočanje u Šibenko-Kninskoj županiji počelo je 1980. godine kada je osnovan prvi klub «Ljubica», a prvi predsjednik bio je Marko Lambaša, koji je 1983. godine izabran i za prvog predsjednika Boćarskog saveza općine Šibenik. Uz njega treba istakniti i druge entuzijaste: Vicu Jurkovića, Franu Cvitkovića, Martina Folka, Stipu Šarića, Miju Vrcića, Pavu Vitića.

Osnivanjem boćarskog saveza počeo i nagli razvoj boćarskog sporta u Šibeniku i u okolnim mjestima. Tih godina registrirano je više klubova, a izgrađeno je i osposobljeno više boćarskih staza koje su odgovarale MTP-u. Osim u Šibeniku izgrađene su u Zatonu, Jadrtovcu, Primoštenu, Vodicama, Solarisu i Grabovcima. Tako su 1985. godine naš savez sačinjavali ovi klubovi: Slobodna plovidba, Šibenka, Adriatic, Ljubica, Galebit-LTM, Šponda, Zaton, Vodice, Jedinstvo, INA Saobraćajac, Tri bunara, Vatrogasac, Ražine, Solaris, Mladost, Grabovci, Jadrantours i Jadrtovac.

U tom periodu osnovana je sudačka organizacija, čiji su članovi bili Stipe Šarić, Mijo Vrcić, Frane Cvitković, Pave Vitić, Vice Jurković, Dane Stančić, Ivan Lambaša (prvi savezni sudac), a Marko Lambaša dobiva zlatnu značku BSH za doprinos u boćarskom sportu.

Regionalna liga Šibenik-Zadar formira se 1992. godine, dogovorom između čelnika Šibenskog, Zadarskog i Paškog boćarskog saveza. Sa strane Šibenskog saveza u formiranju lige sudjelovali su: Martin Folk, Slavko Perajić, Ivo Lasan, Josip Perkov, Rajko Žižić i Joso Bašić. Sa Šibenske strane natjecali su se klubovi Solaris, Primošten, Ljubica i Mladost (današnji Šibenik). U to vrijeme nositelj Šibenskog bočanja bila je Slobodna plovidba, koja se natjecala u drugoj, a 1993. i 1994. godine i u prvoj Hrvatskoj ligi.

Početkom Domovinskog rata veliki broj boćara se aktivirao u postrojbama Hrvatske vojske, no i usprkos tome liga se nije prekidala. Bez obzira na česte uzbune našlo se vremena za treninge i utakmice. U tim teškim danima, prognanici iz okolnih mesta

Predsjednik BS Šibensko-kninske županije Dane Stančić

priključuju se šibenskim boćarima, što je stvorilo preduvjete za formiranje novih klubova na kasnije oslobođenim područjima, tako da se nakon "Oluje" osnivaju klubovi u Sonkoviću, Čistoj Velikoj, a potom i u Kninu (Zrinski). Boćarski klub Sonković osnovan je 1996. godine, na inicijativu Luke Matića i Bore Matića, a svake godine organizira i tradicionalni turnir povodom Dana domovinske zahvalnosti. Njihov igrač Mladen Matić osvojio je na prvenstvu Hrvatske 1998. godine drugo mjesto u preciznom izbijanju, a 2003. godine na prvenstvu Hrvatske u Dubrovniku kadet istog kluba Josip Palinić peti je u preciznom izbijanju, a kadet Ivan Lovrić osmi u krugu Posljednjih 10 godina nositelj bočanja u Šibensko-kninskoj županiji je BK Solaris koji je najuspješniji i jedan od najstarijih klubova Županije. Osnovan je 20. veljače 1985. godine, a do rata u klubu uglavnom igraju zaposlenici hotelskog poduzeća Solaris: Krunoslav Mazalin, Joso Bašić, Josip Bašić, Milan Maretić, Slavko Barišić, Zvonko Cigić, Zoran Gracin, Zdravko Aralica, Miomir Špaleta i Jozo Grizelj. Prvi predsjednik bio je Ante Bračanov koji ima velike zasluge za pravilno ustrojstvo kluba, a danas je njegov počasni član.

Godine 1992. Solaris ulazi u regionalnu ligu Šibenik-Zadar-Pag. Od tada

započinje uspon kluba koji 1994. godine postaje prvakom regionalne lige. Slijedeće, 1995. godine klub osvaja prvo mjesto u trećoj ligi, te ulazi u drugu ligu. U tom iznimno uspješnom razdoblju kluba, velike zasluge pripadaju predsjedniku Anti Bračanovu, dopredsjedniku Dani Stančiću, te igračima Krunoslavu Mazalinu, Josi Bašiću, Jeri Miliši, Jošku Jurkoviću, Josi Brajkoviću, Nikici Krniću, Josi Silovu, Marku Broniću, Josipu Đereku, Mili Mujanu, Josipu Babačiću, Milanu Maretiću i Pašku Bandalu. Prva godina u drugoj ligi za Solaris je bila iznimno kvalitetna i neizvjesna.

U klubu su te godine igrali Ante Pačak (danasa reprezentativac) i Sime Prtenjača, no usprkos 12 pobjeda u 14 susreta klub nije uspio u nakani da uđe u prvu ligu. Tijekom sljedećih 8 godina Solaris u okviru svojih mogućnosti postiže zapažene uspjehe u natjecateljskom i organizacijskom smislu. Izgrađuje se boćalište u Solarisu (4 staze), a u drugoj ligi klub se gotovo uvijek bori za sam vrh. Godine 2001. klub ulazi u prvu ligu, no nažalost odmah isпадa, čemu je najveći uzrok igranje domaćih utakmica u Splitu i Omišu.

Solaris je šesterostruki osvajač županijskog kupa, dok njegovi igrači redovito ostvaruju prva mjesta na županijskim prvenstvima. Ipak, najveći uspjeh kluba je drugo mjesto u finalu kupa Hrvatske u Buzetu 2001. godine.

Kada je riječ o pojedinačnim uspjesima ističu se uspjesi mладог i darovitog Ivana Jurkovića, koji je na Komiži 2003. postao prvakom Hrvatske (prvi Šibenčanin!), te bio četvrti u preciznom izbijanju, dok je na PH za juniore 2001. godine u Vukovaru bio treći u istoj disciplini.

Također je značajna dodjela priznanja HBS-a povodom 50-godišnjice bočanja u Hrvatskoj za iznimni doprinos u razvoju bočanja sadašnjem predsjedniku kluba Krunoslavu Mazalinu.

Tijekom proteklih 9 godina za Solaris su nastupali Joško i Ivan Jurković, Renato i Darko Markoč, Duško Klisović, Joso Bašić, Jere Miliša, Sime Prtenjača, Denis Skorić, Joso Brajković, Jadran Lovrić, Davor Be-

gura, Joso Bilić, Krunoslav Mazalin (i danas članovi kluba), Joso Đerek, Ante Marčić, Joso Silov, Marko Skejo, Slavko Aleksić, Tome Lemac, Dean Arambaša (danasa članovi drugih klubova), te pokojni Mile Mujan i Jakov Erceg, veliki ljudi i boćari koji će zauvijek ostati u sjećanju vodstva, članova i simpatizera kluba.

Posebnost kluba je njegovo vodstvo koje već 20. godinu čine entuzijasti Joso Bašić i Krunoslav Mazalin, kojima se posljednjih 4-5 godina pridružuje i Duško Klisović.

Plan i želja vodstva BK Solaris za 2004. godinu jest plasman u prvu ligu, te stvaranje uvjeta (izgradnja dvorane) koja je neophodna za uspjeh kluba i daljnji napredak boćanja.

Godine 1985. osnovan je BK Mladost u Srednjoškolskom centru u Šibeniku, unutar športskog društva Mladost. Zanimljiv podatak je da za taj klub u prve dvije godine nastupaju samo profesori zaposleni u srednjim školama u Šibeniku. Klub se 1989. godine plasirao u međuopćinsku ligu Šibenik-Zadar-Pag, a 1994. godine mijenja ime u BK Šibenik. Kako za ovaj klub stalno nastupa 6 profesora srednjih škola, tako se i danas taj klub naziva "BK Profesori". Klub u toj ligi postiže zapažene rezultate, te je u natjecateljskoj sezoni 2000/01 postao prvakom i plasirao se u treću ligu. U narednoj godini su do zadnjega kola bili kandidati za prvaka treće lige, a poraz u Šibeniku od BK Trilja, 10:12, udaljio ih je od ulaska u drugu ligu. Najvećim uspjehom u klubu smatralju osvajanja Kupa Županije 1995. i 2003. godine.

Mnogi su igrači dali doprinos razvoju toga kluba no posebno treba istaknuti nastupanje Ante Papka, jednog od najboljih hrvatskih boćara. Potrebno je istaknuti da su od osnivanja do danas u tom klubu ostali profesori: Mladen Mioč – predsjednik kluba, Dragomir Cvitan – kapetan, Damir Gracin – voditelj i Rajko Žižić - tajnik kluba. Igrači BK Šibenik su i izvan kluba imali zapažene uloge u razvoju boćanja u Županiji. Tako je prof. Blažević bio predsjednik Saveza i nacionalni sudac, prof. Žižić je obnašao dužnost v.d. predsjednika Saveza, predsjednika Natjecateljske komisije, i bio članom IO Saveza i članom IO Zbora sudaca.

Prije 4 godine osnovan je i novi klub, BK Croatia, u okviru Udruge za šport invalida u Šibensko-kninskoj županiji, pod sponzorstvom d.d. Croatia osiguranja, a za prvog predsjednika kluba izabran je Ante Kulusić. Klub sada igra u trećoj ligi, sa ambicijama za ulazak u viši rang.

BK Šibenik, pobjednik Kupa Županije 2003. g.

Ivan Jurković, 1. mjesto, brzinsko izbijanje, 2003. g. Komiža

Početkom ove godine formiran je i Zbor sudaca Boćarskog saveza Šibensko-kninske županije, a za prvog predsjednika izabran je Milan Maretić.

Danas Savez broji 13 klubova sa 170 igrača.

Klubovi saveznog ranga: Solaris, Croatia, Šibenik.

Regija Šibenik-Zadar: Mihovil, Sonković, Vodice, Čista Velika, INA-Slobodna plovidba.

Županijska liga: Zrinski, Tribunj, Murter, Telekom i Betina.

Plan ovog Saveza za budućnost je daljnja popularizacija boćarskog sporta u našoj Županiji, podizanje njegove kvalitete i uključivanje što većeg broja mladih igrača. Pokušat će se, prema prijedlogu gosp. Rajka Žižića, organizirati prvenstvo srednjih škola i na taj način zainteresirati i uključiti u boćanje što veći broj srednjoškolaca.

Naše nade

